

že pouze s ním jako jednotlivcem byla nájemní smlouva ob. hon. výborem uzavřena; pouze tato smlouva mohla býti a byla předmětem zkoumání osp-é (dle § 22 hon. zák.). Když tedy osp výměrem ze 17. listopadu 1920, schvalujíc dle § 22 hon. zák. nájemní smlouvu o honitbě blíže označené uzavřenou mezi ob. hon. výborem a Jul. Sch., připojila doložku: »Zároveň se schvaluje za spolunájemce honitby Berthold F., obchodník v T.«, překročila touto doložkou meze příslušnosti jí hon. zákonem určené, pročež usnesení to — pokud se týče oné doložky — jest zmatečné a nemohlo — bez rozdílu, komu bylo dodáno, neb kdo a jakým způsobem o něm byl vyrozuměn, — založiti nájemní poměr mezi ob. hon. výborem a Bertholdem F. ať již jako jednotlivcem nebo jako společníkem Julia Sch. Vzhledem k tomu, co bylo uvedeno, nemohou jednání, která po dražbě a uzavření nájem. smlouvy s J. Sch. předsevzali Jul. Sch. a Berthold F., zejména, že Berthold F. složil, resp. vyměnil kauci nájemní, ani co v době od početí nájem. poměru až do jeho zrušení se usnášel hon. výbor. nebo prohlásil Berthold F., odůvodniti nař. rozhodnutí, neboť všechna prohlášení Bertholda F. a též okolnost, že honitbu financoval a nájemné platil, nečinila z Bertholda F. účastníka nějaké lovec. společnosti, ať již před dražbou ať po dražbě zřízené, které honitba původně byla pronajata nebo se svolením hon. výboru a schválením příslušného úřadu postoupena.

Nař. rozhodnutí vyslovující, že nájemcem ob. honitby v R. v době od 1. ledna 1921 do zrušení nájem. poměru byla lovecká společnost, jejíž členové byli Jul. Sch. a Berthold F., založeno jest na nesprávném posouzení nesporné skutkové podstaty po stránce právní, pročež dle § 7 zák. o ss bylo zrušeno. Vývody stížnosti, že ani Julius Sch. ani Berthold F. jako jednotlivci se nestali nájemci uvedené honitby, se nss nezabýval, poněvadž nař. rozhodnutí v tom směru nerozhodlo, omezivši se na výrok shora vytknutý.

Č. 6409.

Z n á m k y: Je známka »Eternit« pro krytiny deskriptivní a tudíž k zápisu nezpůsobilá?

(Nález ze dne 17. března 1927 č. 5140.)

V ě c: Firma Eternitové závody, společnost s ruč. obm. v Praze (adv. Dr. Otto Gellner z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. m. taj. Dr. Jos. Fák, za zúč. firmu adv. Dr. Jos. Herda z Hradce Král.) o ochrannou známku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: K návrhu firmy Eternitas, akc. továrny dehtových výrobků a krycích potřeb v H., aby slovní známka »Eternit«, zapsaná pro stěžující si firmu u obch. komory v Praze dne 17. července 1924 pro zboží skup. II, III, IV a VI (rozmanité asbestové výrobky) byla vymazána, ježto odporuje ustanovení § 1 zn. novely, rozhodlo min. obch. nař. rozhodnutím, že známka ta neměla býti zapsána a nařídilo její výmaz ze známkového rejstříku obch. komory v Praze. — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Žal. úřad uznal spornou známku Eternit za deskriptivní ve smyslu § 1 známk. novely a tudíž za nezpůsobilou k zápisu, vycházejí v podstatě z úvahy, že známkové slovo Eternit jest obměnou latinského slova aeternus, resp. slov, která užívána jsouce i v jazycích moderních, jako na př. v jazyku francouzském a španělském, znamenají věčnost, a že toto slovo, označují-li se jím výrobky chránitelky, obsahuje údaj vlastnosti tohoto zboží.

Nss neshledal námitky stěžující si firmou proti tomuto úsudku žal. úřadu vznášené důvodnými.

Pokud st-lka vytýká především, že pojem věčnosti není vůbec způsobilý označovati vlastnost zboží, jest k tomu poznamenati, že nelze při posuzování této otázky vycházeti z filosofického neb náboženského pojmu věčnosti, nýbrž jest pokládati za rozhodné, v jakém smyslu tohoto a podobných slov se obecně užívá. V tom směru jest notorické, že slova věčný a slov podobných bývá skutečně zhusta užíváno (hyperbolicky) k vyjádření dlouhého trvání (trvanlivosti), a nelze proto po této stránce úsudek žal. úřadu, že v tomto smyslu bude pojímáno i slovo známkové ve spojení se zbožím, o něž jde, uznati za nelogický. Úsudku tomu není v cestě ani skutečnost, že slovo Eternit jest původu cizího, zejména uváží-li se, že jest to slovo převzaté z jazyků, z nichž právě obchodní výrazy často bývají přejímány, a které aspoň do jisté míry jsou i širším kruhům občanstva známy. Rovněž úsudek úřadu, že koncovka -it, připojená ke kmeni etern, nedodává slovu takto vytvořenému rázu slova uměle vytvořeného, nepřiči se požadavkům správného myšlení tak, aby nss mohl v úsudku tom shledati podstatnou vadu ve smyslu §u 6 zák. o ss (srovnej nál. Boh. 5166/25 adm. ohledně známky Torfol).

Iak nss již v četných svých nálezech vyslovil, jest úsudek o tom, zdali některé slovo známkové je deskriptivní a rovněž i o tom, zdali změna provedená na slově z řeči převzatém dodává takto vzniklému slovnímu útvaru povahu slova umělého, invencí chránitele nově vytvořeného, otázkou skutkového hodnocení, které nss může, pokud není zřejmo, že úřad vycházel z nesprávného výkladu neb použití zákona, přezkoumávati co do jeho správnosti jen potud, že uváží, není-li hodnocení to zřejmě logicky nemožné, takže závěr, k němuž úřad dospívá, kvalifikovati jest jako rozpor se skutkovým materiálem, daným obsahem spisů, a tudíž jako vadný ve smyslu § 6 zák. o ss.

Poněvadž nss v daném případě takového rozporu neshledal, musila býti stížnost jako bezdůvodná zamítnuta.

Č. 6410.

Z n á m k y: O rozsahu ochrany známky nezapsané podle § 4 známk. novely z r. 1895 při převodu závodu na nového majitele.

(Nález ze dne 17. března 1927 č. 5258.)

Prejudikatura: Boh. 4695/25 adm.

Věc: Václav B. v Č. (adv. Dr. Rud. Rumples z Prahy) proti ministerstvu obchodu (min. konc. Dr. Otto Parsch) o ochrannou známku.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.